

Avui us parlarem de...

COR OBERT

Ell respira tranquil. La matinada s'aixeca imponent i l'aire se li mostra seré, afable, lleuger. Dins seu ressona un Pare Nostre. Els records cavalquen davant seu, entre el furgó, els uniformes, les baionetes. Aixeca el cap i observa les planúries amb melanconia, sabedor que és el darrer cop.

Queda lluny ja el dia de la seva ordenació mes en el seu front encara sent el fred terra de la catedral que el segueix com a company etern d'un camí que tot just ara comença. Mentre l'escamot avança ell, aliè, passeja pels seus records com un nen a qui tot li ve de nou.

Els soldats se'n riven, ell resta callat. El colpegen: les costelles, les cames, les mans. Dels seus llavis només en surt silenci. Està cansat mes sent que trobarà a faltar aquest món, les muntanyes, els somriures, tota aquella gent que l'ha fet sentir viu. Els soldats es preparen, davant seu. És conscient que mor per estimar, per creure més enllà de la vida. I més enllà del dolor de deixar el món, sap que mor per aquell que li ha infòs la vida. Es preparen. L'apunten. Disparen. I somriu. Mor sense rencor, mor sense odi, mor estimant al món i als homes que el condemnen.

delejo⁺

RESPIRA